

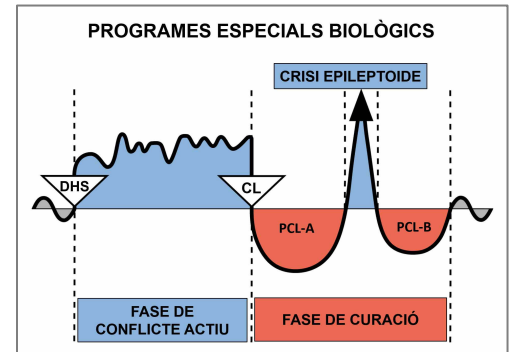
Estudi de cas del Dr. Alvin de Leon

CAS: 77

DATA: juliol 2013

CLIENT: dona dretana de 47 anys

Queixa subjectiva: La client era a la clínica per altres símptomes quan va preguntar sobre la perspectiva de GNM d'una **infecció crònica de la bufeta** que estava patint en els darrers 2 mesos. Ella informa que va començar a tenir dolor ardent en orinar, cosa que va conduir al diagnòstic d'una infecció de la bufeta. Ella admet haver pres antibiòtics per als símptomes, però no està segura de per què van tornar a aparèixer. Indica que actualment està prenent novament antibiòtics, però que encara sent símptomes de cremor en orinar.

Observació: Durant la visita, va ser avaluada per altres símptomes musculoesquelètics.

Òrgans afectats: Mucosa vesical i uretra (tracte urinari inferior)

Capa germinal embrionària: ectoderma

Centre de control cerebral: lòbul temporal (escorça post-sensorial)

Explicació GNM: Mucosa vesical i uretra: un conflicte de demarcació femení, experimentat com una ruptura dels seus límits interns o una incapacitat per "marcar" el seu territori interior. Els conflictes de demarcació relacionats amb les relacions poden involucrar a algú que està "creuant la línia", embolicant-se en els negocis d'un o atacant les creences d'un. Aquest Programa Especial Biològic provoca la ulceració de la mucosa vesical i/o del revestiment de la uretra durant la **Fase de Conflicte Actiu**. El propòsit biològic de la pèrdua de cèl·lules és engrandir el volum de la bufeta i eixamplar la uretra per millorar el flux d'orina per poder marcar millor el territori. Durant la **Fase de Curació**, la pèrdua de cèl·lules es reposa a través de la proliferació de cèl·lules amb inflor a causa de l'edema, cosa que provoca símptomes com a dolor ardent en orinar. La client es troba actualment en una Curació Pendent amb rails i disparadors potencials. Perquè pugui completar el seu procés de curació, cal identificar el conflicte original i fer-ho saber.

Enteniment GNM: La client va entendre l'explicació i es va adonar que el seu conflicte territorial està relacionat amb un metge que va examinar el pare a l'hospital. Indica que fa un parell de mesos, el seu pare va haver de ser internat a l'hospital per símptomes al pit i als pulmons. Va parlar amb la seva filla, que acabava de conèixer el GNM, i va aprendre que els símptomes pulmonars sovint estan relacionats amb la por o la por de la mort. Ella es va assegurar d'ajudar el seu pare a evitar més pors, de manera que mentre era a l'hospital, els va demanar als metges que parlessin amb ella primer abans de dir-li al seu pare quins van ser els resultats de les proves de diagnòstic. El metge li va dir que el pare tenia càncer de pulmó i que era molt greu i maligne. Ell li va dir que es podia contagiar i que el seu pronòstic no era bo. La client va decidir que no volia que el seu pare temés més el diagnòstic i va passar a explicar-li al seu pare, que només parlava italià, que tot estava bé i que els metges no trobaven res de greu. Tot i això, amb sorpresa, el metge que l'atenia es va adonar que no estava dient la veritat al seu pare i va treure una aplicació de telèfon que l'ajudaria a traduir a l'italià el veritable diagnòstic i va

començar a parlar amb ell (**el seu DHS**). Ella admet que estava tan enfadada amb el metge que va sentir ganes de “colpejar-lo a la cara”. Ella recorda haver cridat al metge i dir-li que retrocedís, mentre continuava dient-li al seu pare que tot estaria bé. Ella informa que els seus símptomes d’infecció de la bufeta van aparèixer l’endemà mentre era a casa. La client admet que pot tenir algunes empremtes/descadenants que li recorden aquest incident. S’adona que quan els membres de la família comencen a parlar com si el seu pare ja estigués mort, realment la molesta. També sent que ha de protegir el pare dels familiars que volen visitar la casa i pregar per ell perquè s’està morint. Insisteix a no deixar-los entrar, si és que tractaran així el seu pare. Els seus símptomes també podrien desencadenar-se cada cop que visita una clínica i ha de tractar amb altres metges.

Se li va demanar que fes la connexió que els seus símptomes crònics de bufeta estan relacionats amb el metge que no va seguir els seus desitjos i s’estava ficant en els assumptes de la seva família. Se li va recomanar que treballés per oblidar aquest incident, ja que mai més hauria de tractar amb aquest metge. Se li va demanar que es recordés a si mateixa que ara pot controlar com volia comunicar-se amb el seu pare pel que fa a la salut i els tractaments. També necessitava treballar per canviar la seva perspectiva pel que fa als membres de la família i empatitzar amb el fet que el seu comportament prové de la por i la preocupació. Se li va demanar que vigilés qualsevol canvi en els símptomes i que parés atenció a qualsevol brot.

Resultats: La client no va tornar per a una visita de seguiment. Però la van veure en una reunió un mes després i va reportar una resolució completa dels símptomes de la bufeta. Va indicar que després de l’últim episodi, no havia tingut més símptomes de la bufeta des de llavors.

Per aclariments de termes específics, consulteu el document en Català “Les Cinc Lleis Biològiques”

Font: www.LearningGNM.com